

II.

Opløsningen af det islandske Alting bragte ikke nogen Ændring i den af Tinget tidligere udtalte Opfattelse af Spørgsmaalet om de islandske Sagers Forelæggelse i det danske Statsraad. Det ovenfor omtalte Forslag til Ændring i de islandske Forfatningslove blev vedtaget uforandret i det nye Alting, og samtidig vedtoges af begge Altingets Afdelinger en Beslutning, der meget bestemt fastholdt, at de islandske Særanliggenders Forelæggelse for Kongen i det danske Statsraad fremtidig som hidtil skulde være Landets Særanliggende.

Forfatningsforslaget og den lige omtalte Altingsbeslutning blev behandlet i et den 30. November 1914 afholdt Statsraad, hvis Forhandlinger med Hans Majestæt Kongens Samtykke blev offentliggjorte i Statstidende Nr. 203 af 1. December 1914.

Islands Minister (Sigurdur Eggerz) refererede her en allerunderdanigst Forestilling af følgende Ordlyd:

„Det i afvigte Sommer forsamlede Alting har uforandret vedtaget det tidligere for Deres Majestæt forelagte, af Altinget i 1913 vedtagne Forslag til Forfatningslov om Forandring i Forfatningslov for Islands særlige Anliggende af 5. Januar 1874 og Forfatningslov af 3. Oktober 1903. Da der mellem de to Altingssamlinger har fundet Opløsning af Altinget Sted og er foretaget nye almindelige Valg til Altinget, foreligger opfyldt de i Forfatningsloven af 5. Januar 1874 § 61 foreskrevne Betingelser for, at Forfatningsforslaget kan indstilles til Deres Majestæts Stadfæstelse.

Samtidig med Vedtagelsen af dette Forfatningsforslag har det sidste Alting i begge Tingets Afdelinger vedtaget saalydende Tingsbeslutning:

„Samtidig med at Altinget endelig vedtager Forslag til Lov om Forandring i Forfatningslov for Island af 5. Januar 1874 og Forfatningslov af 3. Oktober 1903, beslutter det at erklære, at saafremt det i Statsraad den 20. Oktobef 1913, jfr. kgl. aabent Brev af samme Dato foretagne, skal forstaas saaledes, at de islandske Særanliggenders Forelæggelse for Kongen i det danske Statsraad derved er lagt ind under, dansk Lovgivningsmagt eller danske Regeringsmyndigheder, saa kan Altinget ikke anerkende en saadan Foranstaltning som bindende for Island, idet den vilde komme i Strid med Tingets Villie i 1913 og tidligere Samlinger. Endvidere beslutter Altinget at erklære, at det betinger sig, at den i fornævnte aabne Brev bebudede kgl. Resolution bliver at betragte som enhver anden islandsk kgl. Resolution, saaledes at Kongen altsaa kan forandre den paa Islands Ministers Ansvar alene, uden nogen Indblanding fra dansk Lovgivningsmagts eller danske Regeringsmyndigheders Side. Altinget fastholder derfor bestemt, at de islandske Særanliggenders Forelæggelse for Kongen i det danske Statsraad fremtidig som hidtil skal være Landets Særanliggende.“